

ψηφίσαντες μεθ' ὑμῶν τὸν Κουμουνδούρου, καταψηφίσαντες ἐπειτα καὶ μετὰ τοῦ Κουμουνδούρου ἐναντίον ὑμῶν. Περιττὸν νὰ σὰς εἰπωμεν ὅτι οὐδεὶς τῶν τριῶν, οὔτε ἄποθεν, οὔτε ἐγγύθεν, ἐνόσφει εἶναι ἄνθρωποι τιμῆς, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ Κουμουνδούρου εἰς τὰ πράγματα· διότι σεῖς διὰ τῶν ὁργάνων σας κηρύσσοντες ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως—μηδὲ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἐξαιρουμένου—ἐνέχονται εἰς τὰ Βελενδζικά, πρὸς τοὺς ὅτι παρεβίβασαν Νόμους, Σύνταγμα καὶ τὰ λοιπὰ, τοὺς ἔχετε ἐτοιμοὺς διὰ τὸ Βίδικὸν Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον οὐχὶ μόνον θὰ στερεώσῃ ἰσχυρῶς τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἀλλὰ καὶ θὰ τοὺς ῥίψῃ εἰς τὴν εἰρήκην. Ὡστε ὁ φόβος μήπως συντελέσωσιν οὗτοι εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ Κουμουνδούρου ἐκλείπει ἐνεκα ὑμῶν αὐτῶν. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον θὰ θέλετε σεῖς, εἶναι Βίσαγγεῖς δεινοὶ τὸν λόγον, ὅταν ὁ Κουμουνδούρος παραπεμφθῇ εἰς τὸ Βίδικὸν Δικαστήριον. Σὰς ἐρωτῶμεν πάλιν. Νομίζετε τὸν Ψύλλαν, τὸν Βλάχον καὶ τοὺς Καλλιφρονάδες ὅτι δεινότερον θὰ συντάξωσι τὸ κατηγορητήριον ἀπὸ τὸν **Οἰκονόμου**, τὸν **Μαιράκη**, τὸν **Χοῦδᾶν**; Διὰ τὴν λοιπὴν στερεῖτε τὸ Βίδικὸν Δικαστήριον τῶν φυσικῶν αὐτῶν Βίσαγγελέων, ζητοῦντες νὰ ἀποκλείσῃτε αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Βουλευτηρίου;

Ποῖος ἄλλος φόβος σὰς μένει; Μήπως, παραπεμφθεὶς εἰς δίκην τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως, οἱ τρεῖς ὑποψήφιοί μας δὲν συμφωνήσουν περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς διοικήσεως, περὶ ζητημάτων οἰκονομικῶν καὶ συντακτικῶν μεθ' ὑμῶν, καὶ οὕτω τοὺς ἔχετε ἀντιπολιτευομένους.

Ἄλλ' ἀφοῦ—κατὰ τὴν πρόρρησιν ἡμῶν—ἀποκεφαλίσθῃ ἡ πατρίδα τοῦ Κουμουνδούρου καὶ διαλυθῇ ἡ συμμορία του, τί ἀνετώτερον δι' ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νὰ εὕρητε ἔτοιμον ἀντιπολιτεύειν καὶ ἀπαλλαγῆτε οὕτω τῆς κατηγορίας, ὅτι κατεστήσατε μονοπῶλιον τὴν κυβερνήσιν τῆς Ἑλλάδος;

**

Καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς γυμνοὶ πάσης προφάσεως· καὶ πλὴν τοῦ μαρμαρίου τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου δὲν ἀνέχομαι τίποτε ἄλλο γυμνόν. Σὰς ἀφίνω νὰ πάτε νὰ καλυφθῆτε!

Καλεσθάν.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Περίεργοι ἄνθρωποι αὗτοι οἱ κατοικοῦντες ἐν Φαλήρῃ καὶ παραπονούμενοι ὅτι ὁ σιδηρόδρομος τοὺς ἀπάτᾳ, τοὺς πωλεῖ εἰσιτήρια Φαλήρου, ἀλλ' ἀντὶ νὰ τοὺς μετακομίσῃ ἐκεῖ, τοὺς βγάξει ἐντὸς βούρκου! Ἐλησμόνησαν ὅτι ὁ κύριος Κεχαγιάς καὶ ὁ κύριος Βασιλείου δὲν κατοικοῦν εἰς Φαλήρον καὶ ὅτι ὁ σιδηρόδρομος εἶναι δι' αὐτοὺς τοὺς δύο καὶ τὸ πολὺ καὶ διὰ τὸν κ. Παρασκευαῖδην, ὡς τρίτον!

Ἦτοτε ἀπὸ τὴν πατρικὴν μέριμναν τοῦ δημάρχου Λαρίσης Χασσάν ἐφένθη προμηθευομένου ἀνθρώκας ἀπὸ Βόλου δι' ἰδίῳν ἐξόδων ἀντὶ 10 λεπτῶν τὴν ὁκτὼ καὶ πωλοῦντος αὐτοὺς πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν, πληρόντος ἐξ ἰδίων τὰ τῆς μετακομίσεως ἐξόδα, εὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ τύχωμεν Δημάρχον κἀνένα Ἀχμέτην ἢ κἀνένα Χασσά-

νην, διὰ νὰ μὴν ἐπιβουλεύηται τὴν ζωὴν μας τοῦλάχιστον ὥς πράττει ὁ κ. Σουτσο.

Βιογραφίαν τοῦ Γλάδστον ἐκδίδει λίαν προσεχῶς ἡρακισμένην ἐκ διαφόρων ἀγγλικῶν πηγῶν, ὁ καλλι-
στος νέος Δ. Ν. Φερντινός, διατρέψας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Ἀγγλίᾳ. Συνδρομητὰ ἐγγράφονται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας.

Φαντασθῆτε! ὁ αἰδεσιμώτατος Μαρτίνος τὸν ὁποῖον πῆ-
ρεν εἰς τὸ Γραφεῖόν του ὁ κ. Καμπούρογλου διὰ νὰ τοῦ κάμῃ ἀγιασμὸν ὑποστηρίζει τὸ ἐξ ἀφορισμοῦ ἄλυτον τῶν σωμάτων, εἰς δὲ φοιτητῆς τῆς θεολογίας τοῦ δίδει καὶ καταλαβαίνει εἰς τὴν *Παλιγγενεσίαν*! Ὁ τῆς Νέας Ἐφη-
μερίδος ἀρχισυντάκτης κατὰ τοῦτο συμφωνεῖ μὲ τὸν αἰδε-
σιμώτατον Μαρτίνον, καθ' ὅσον καὶ αὐτὸς ὑποστηρίζει τὸ ἐξ ἀφορισμοῦ ἄλυτον τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος.

Ἰδοὺ καὶ μία σκέψις:

Τώρα ποῦ ἐν Εὐρώπῃ φροντίζουν πῶς καλλίτερον διὰ βαλσαμώσεως νὰ διατηροῦν τὰ σώματα, καλὰ θὰ κάμουν νὰ τὰ ἀφορίζουν.

Ἐξεπλάγηνεν κατ' ἀρχὰς ἰδόντες τὸν κ. Τυπάλδον πῶς ἐν τῇ ἀγορεύσει τοῦ ἐτόλμηση νὰ παραβάλλῃ τὸν Θρασύβου-
λον Βελένδζαν μὲ τὸν Χριστόν. Ταχέως ὁμως συνήλθομεν, ἐνθυμηθέντες ὅτι ἂν ἔζη εἰς τὸν καιρὸν ποῦ ἐσταυρώθη ὁ Χριστὸς, βεβαίως τὴν ὥραν τῆς Σταυρώσεως θὰ τὸν εἶχεν εἰς τὰ δεξιὰ του.

Ὁ ἐν Καλαμπάκᾳ συνδυασμὸς τοῦ διαβοητοῦ Σιδιτανί-
δου μὲ τὸν Μάνδαλον ταύτην μόνον τὴν ἐννοίαν δύναται νὰ ἔχῃ, ὅτι μόνον *μανδαλωμένος* ὁ Σιδιτανίδης καὶ σκεπα-
σμένος δύναται νὰ παρουσιάζεται εἰς ἐκλογεῖς καὶ νὰ ζητῇ ψήφους. Ἀλλοίμονον ἂν χαλαρωθῇ ὁ Μάνδαλος καὶ τὸν ξεσεπᾷ!

Εἰς τὰ ἐκλογικὰ τῆς ἐπαρχίας **Εὐρυτανίας** ἡ κυβέρ-
νησις ἐβούτηξεν ὡς τὸν λαϊμόν! Ἐνῶ δὲ σύνοοι μὲνός της Ζηνόπουλος ἐβούτηξεν καὶ τὸν λαϊμόν ἀκόμα. Εἶναι δὲ καὶ παλακρός, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἐλπίς πόθεν τις νὰ δυνηθῇ νὰ τὸν ἀνασύρῃ. Μᾶς ἔχουν στείλει τὰς κυβερνητικὰς παρεμ-
βάσεις εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας των, μὲ τὰ δνόματα καὶ τὰ πράγματα. Θὰ ἀναφέρωμεν ὀλίγας ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ χάριν σωφρονισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ χάριν ψυχαγωγίας τῶν ἀναγνώστων ἡμῶν οἵτινες κα-
θημερινῶς ἀναγινώσκουν εἰς τὸ *Ἑθνικὸν Πνεῦμα* ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ προστατεύσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογῶν.

Οὕτως ὁ Ἐρωτος Δωρίδος Ἰωάννης Μάλενος πολιτευόμε-
νον πρόσωπον τοῦ Δήμου Παρακαμπυλίων ἀφῆκε τὴν θέσιν του καὶ ἐδραμεν εἰς τὸν δῆμον αὐτοῦ, ψηφοθηρῶν ὑπὲρ τοῦ κυβερνητικοῦ συνδυασμοῦ τοῦ Ζηνοπούλου. Ἠκολούθησε δὲ αὐτὸν καὶ μέχρι Καρπενησιῦ. Ὁ αὐτὸς θαυματουργὸς Ζη-
νόπουλος, διελθὼν ἐκ Λαμίας, παρέλαβε μαζύ του τὸν

Γραμματέα του Νομού Φθιώτιδος Τηλέμαχον Κουτρούβηλην, δημότην Καρπενησίου, ὅστις ἔκτοτε μένει ἐν Εὐρυτανίᾳ κυνηγῶν καὶ σκοτόνων ψήφους. Μετετέθησαν ἐκ Στυλίδος ὁ λοχαγὸς Φώτιος Παπαθανασίου, δημότης τοῦ δήμου Παρακαμπυλίων, ἐκ Ναυπλίου ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Γιαννακόπουλος, δημότης καὶ αὐτὸς τοῦ δήμου Εὐρυτάνων, ἐκ Στυλίδος, ὁ ἀνθυπασπιστὴς Γερωνικάκης, δημότης Καρπενησίου, ἐκ Λαμίας ὁ ἀνθυπασπιστὴς Ἀλατάρης, δημότης Ἀγραίων, ἐκ Φαναρίου ὁ ἀνθυπασπιστὴς Σούλος, πολλάκις μέχρι τοῦδε καταγεληθεὶς ἐπὶ ἐκλογικαῖς παραβάσεσιν ἐν Εὐρυτανίᾳ ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ φίλου Ζηνοπούλου.

Ὅλοι οἱ σταλέντες χωροφύλακες εἰσι Εὐρυτάνες. Τηλεγραφικῶς δὲ μετεστάθμευσεν εἰς Φουρνά ὁ μέχρι τοῦδε ἐν Κερασσίδῳ ἐδρεύων λόχος διὰ σκοποῦ ἐκλογικοῦ.

Ὅλα αὐτὰ δὲν μᾶς ἐκπλήττουν διόλου· καὶ ἂν δὲν ἦσαν περισσότερον κατεργαρίδες ἀφ' ὅ, τι φαίνονται οἱ Κυβερνήται μας, θὰ διέπραττον καὶ μεγαλειτέρας ἐκλογικὰς ἐπεμβάσεις, ἀφοῦ ὁ ἄγων δι' αὐτοὺς δὲν εἶναι περὶ ἐξουσίας, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐπίδερμίδος τῶν. Μὴν ἀπαιτῆτε λοιπὸν ἀπὸ τοὺς συρομένους εἰς τὴν ἀγχόνην νὰ παρουσιάζωνται εὐπρεπεῖς.

Γνωρίζομεν καὶ ἐν κωμικὸν ἐπεισόδιον τῶν ἐκλογικῶν Εὐρυτανίας.

Διὰ τὴν ἀπὸ Λαμίας εἰς Καρπενήσιον ὁδὸν ἐξωδεύθησαν ἡ κυριολεκτικώτερον ἐκλάπησαν περὶ τὰς διακοσίας χιλιάδας δραχμῶν καὶ ὅμως ὁδὸς δὲν ὑπάρχει. Καὶ ὅμως, ὁ θαυματοποιὸς Ζηνόπουλος ἤθελε νὰ δείξῃ εἰς τοὺς ἐκπεπληγμένους Καρπενησίους, τοὺς μηδέποτε ἰδόντας ἄμαξαν, ὅτι ὑπάρχει ἀμαξιτὴ ὁδὸς καὶ ἐφ' αὐτῆς ἀμαξηλατῶν φθάνει ὁ ἐκλεκτός τῶν Ζηνοπούλου! Τί κάμνει; Μισθώνει 50 ἐργάτας ἐκ τῶν διακοσίων τῶν πρὸ εἴκοσι ἡμερῶν ἐργαζομένων εἰς ματαίαν ἐργασίαν προσωρινῆς ἐξομαλύνσεως, φορτᾷ τὴν ἄμαξαν ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν καὶ ὅτε ἐφθασαν εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Καρπενησίου εἰσελαύνει ἐντὸς αὐτῆς ὁ Ζηνόπουλος, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Γραμματέα τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος καὶ τὸν Νομομηχανικὸν Βλαχόπουλον καὶ φρουρούμενος διὰ μιᾶς ἐνωμοτίας χωροφυλάκων!

Εἰς τὰς προσεχέας ἐκλογὰς συμβουλευόμεν τὸν κ. Ζηνόπουλον νὰ φορτώσῃ κανένα βαπόρι ἐπὶ συνοδίᾳ ὄνων καὶ μεταξὺ αὐτῶν νὰ τοὺς διαβεβαιώσῃ ὅτι φροντίζει καὶ περὶ τῆς ἀμολογίας τῆς Ρούμελης.

Ὅλοι αἱ δυνάμεις ὅσαι ἐποφθαλμίων τὴν Ἠπειρον συνεχάρησαν τὸν Βασιλέα Γεώργιον καὶ τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀναιμάκτῳ κατόχῃ τῆς Θεσσαλίας. Τώρα δέχεται συγχαρητήρια καὶ ἀπὸ τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν! Κρίμα ὅτι ἐμεσολάβησεν αὐτὸ τὸ ταχυδρομικὸν ζήτημα, ἀλλῶς θὰ ἐσπευδεν ὁ Σουλτάνος νὰ φιλήσῃ τὸν Γεώργιον εἰς τὸ στόμα.

Τὸ νέον φυλλάδιον τοῦ κ. **Στεφάνου Ξένου**, τὸ ἀναγινώσκωμεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον — διότι εἶναι τόσῳ δύσπιστον — καὶ ἀφοῦ τὸ τελειώσωμεν θὰ τὸ παρουσιάσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστὰς μας.

Ἡ **Νέα Ἐφημερίς** κλαίουσα διὰ τὴν εἰς Κέρκυραν πα-
νοικεὶ ἀναχώρησιν τοῦ κ. Μπένση, ὑπὸ τὴν ἐπίστασιν καὶ τὸν δάκτυλον τοῦ ὁποίου ἐγένοντο τόσον ἀτελεῖς καὶ ἡμιέ-
νοχοι αἱ ἀνακρίσεις τῆς Βελενδζακῆς τριλογίας, ἐκθειάζει τὴν συμπεριφορὰν τοῦ καὶ δὴ καὶ τὴν εὐφυίαν τοῦ. Ἐπ' ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης, μὲ πόνον ἐπιφωνοῦμεν κατὰ τὴν ἀναχώρησιν του: ὦ! εἰάν ἦτο ὀλιγώτερον εὐφυῖς.

Ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος αὐτῆς τὸ **Κατάστημα Χουτοπούλου** μετεβλήθη εἰς **Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν**.

Ὅλος ὁ φανταστικὸς χρυσός, ὅλοι οἱ κόσμοι καὶ τὰ τιμαλφήματα, ὅλαι αἱ γυναῖκες αἰδιοτροπίαί, αἱ ἀπολαύσεις τῶν ὀφθαλμῶν, τὰ μαγικὰ ἐκείνα τίποτε, ὁ κρύσταλλος, τὰ χρώματα, ὁ δρεῖχαλκος, ἡ πορσελάνη, συνεκεντρώθησαν ἐκεῖ ὑπὸ διαφόρους μορφάς, θέλγοντα, προκαλοῦντα, γοητευόντα. Δὲν πωλεῖ ὠρισμένως τίποτε καὶ ὅμως πωλοῦνται ὅλα ἐκεῖ τὰ εἶδη τῆς φανταστικῆς πολυτελείας, οἱ μαγνηταὶ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Τὸ κάθε τι εἶναι ἐν μικρῇ ἀριστοτεχνίᾳ. Ὅλα ὁμοῦ θεώμενα ζαλίζουν. Περί τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπεσπότησεν ὁ ἴδιος κ. Χουτόπουλος, περιηγηθεὶς τὰς ἐρωπαϊκὰς πρωτευούσας. Τὰ καθέκαστα θέλομεν σᾶς τὰ ἀναγγελεῖ δι' ἰδιαιτέρων ἀγγελίων.

Εὐφυῖς ἀνταποκριτὴς μας ἐκ **Πύργου** πρὸ πολλοῦ ἐζήτησε νὰ μᾶς γράψῃ, ἀλλὰ:

Περὶ τίνος ἐπὶ παραδείγματι, λέγει, ἤθελες νὰ γράψω; Περὶ τῆς βορβορώδους τῆς πόλεως μας καταστάσεως; Ἀλλὰ τίς ἠδύνατο ἐπὶ ζητήματος τοιοῦτου ν' ἀνοίξῃ καὶ τὸ στόμα, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν οἱ οὐραὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐρίλευον τοὺς προσφιλεῖς Ἀθηναίους τὸν κοιλιακὸν τύπον, ἐνῷ οἱ ἰδιοὶ μας μόλις κακοήθειες τινὰς πυρετοῦς, καὶ τούτους μετὰ φειδωλίας, μᾶς ἐχάριζον; Περὶ τῆς ἐντελοῦς ἀπουσίας ἐκ τῆς πόλεως μας πάσης ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας; Περὶ τοῦ ὅτι οὐδ' ἔχνος δημοτικῆς ἀστυνομίας ὑπάρχει; Περὶ τοῦ ὅτι ἀγνοοῦμεν ἂν ὑπάρχῃ διοικητικὴ ἢ στρατιωτικὴ ἀρχή; Ἀλλ' αὐτὰ κατέστησαν φύσις μας. Ἄλλως ἐκινδύνευον νὰ διαψευσθῇ διατρανῶν τὴν ἑλλειψίν ταύτην ἀπὸ τοὺς φυγοδίκους οἵτινες κάλλιστα γνωρίζουσι τὴν ὑπαρξίν τῶν ἀρχῶν καὶ ἀπὸ τοὺς παρὰ τῶν ἀρχῶν ἐκαστοτε φορολογουμένους. Περὶ τοῦ δικαστηρίου μας; Νὰ καταστήσω τοῦτέστι γνωστὸν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι καὶ τοῖ ὑπάρχοντος ἐν τῷ τόπῳ δικαστηρίου, οἱ ἔμποροί μας ἤρξαντο ζητοῦντες γραμμάτια πληρωτέα ἐν Πάτραις, ὅπως δύνανται νὰ δικάζωσι ταῦτα; Ἀλλὰ καὶ τοῦτο μόνον ἀηδίαν γενεῶ. Ἐκτὸς δὲ τούτου κατέστη καὶ ἔξι, διότι τοιοῦτο σχεδὸν πάντοτε ἐγνωρίσαμεν τὸ δικαστήριον ἀπὸ τῆς συστάσεώς του. Περὶ τοῦ ὠραίου φύλου; Ἀλλὰ Σὲ βεβαίῳ, φίλτατε, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος Ζουὰν ἠδύνατο νὰ διέλθῃ τὸν βίον του ἐνταῦθα, χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ σκανδαλισθῇ.

Περὶ δὲ τῶν ἐκλογικῶν ἰδοὺ τί γράφει ὁ **Σταφίδας** μας: Ἐνταῦθα ὑπάρχουσι τρεῖς κομματάρχαι, καὶ εἰς κομματάρχισκος. Ἡ σύγχρονος ἱστορία τῶν πολιτικῶν τούτων ἀποδεικνύει ὅτι ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ κομματάρχισκος ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐπ' ἀγαθῇ τῇ; Ἑλλάδος κυβερνήσαν μερίδας, ὁ ἕτερος εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, καὶ ὁ τρίτος εἰς τοὺς οὐδετέρους· οὕτω νομίζω πρέπει νὰ ὀνομασθῇ τὰ

κόμμα της Θεοδωρογιαννούλας. Τι νομίζετε ότι συνέβη; Απεφάσισεν ή αντίπολίτευσις ν' αγωνισθῇ μόνη τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀφοῦ μάλιστα ἐτοιμάζεται καὶ διατρανοί, οὐχὶ πλέον νὰ ρίψῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ νὰ κατηγορήσῃ αὐτῆς ἐπὶ διαφοροῖς ἐγκλήμασιν; Ἄς νὰ μὴ. Ἡνῶθη τοῦλάχιστον μετὰ τῶν οὐδετέρων; οὐχί· διατί δὲ νομίζετε; διότι ἄλλοτε δὲν συμφώνησαν εἰς τὴν διανομὴν τῶν ρουσφετιῶν. Ἰδοὺ ποῦ τὰ πράγματα κατέληξαν, φίλε Καλιβάν. Ἦ ἐν Ἠλείᾳ συμπολίτευσίς διεσπάσθη, καὶ τὸ μὲν ἰσχυρὸν αὐτῆς μέλος χειροκρατεῖται ἤδη μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως; δὲ κομματάρχισκος συνεσφίγγθη μετὰ τῶν οὐδετέρων!

Καὶ ἄλλο ἓνα ἐκ Πύργου:

Ἐνῷ ἀνεγίνωσκον τὴν ἐπιστολὴν μου ταύτην καὶ ἐνῷ ἀκριβῶς εὐρισκόμην εἰς τὴν περικοπὴν δι' ἧς διατείνομαι ὅτι οὐδ' ἔχρησε δημοτικῆς ἀστυνομίας ὑπάρχει ἐνταῦθα, αἰφνης, ὡς ἂν ἡ Πρόνοια ἤθελε νὰ με τιμωρήσῃ διὰ τὸ μέγα τοῦτο ἄδικημα, διεκόπην ὑπὸ μεγάλης βοῆς, συριγμάτων, γελῶτων, κραυγῶν φρενιτικῆς συνοδίας, διερχομένης ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας μου· ἐξῆλθον εἰς τὸ παράθυρον καὶ σοὶ βεβαιῶ ὅτι ἡσθάνην φρίκην παγώσασαν τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας μου. Δύο ταλαίπωροι νεάνιδες, ὑπηρετρίαι ὡς ἤκουσα, ἐσύροντο διὰ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν ἀστυνομίαν, μουντζουρωμένοι, ἐν συνοδίᾳ συριγμῶν καὶ γελῶτων ὑπὸ ἀπαισίων τινῶν μορφῶν, ἀστυνομικῶν κλητῶν καλουμένων. Λόγος τῆς πομπῆς ταύτης, ἦτο κατηγορία κατὰ τῶν δυστυχῶν τούτων πλασμάτων ἐπὶ κλοπῇ ἐνὸς φορέματος ἁξίας δραχμῶν εἴκοσι. Ἰδοὺ τρόπος τοῦ τιμωρεῖν, ὃν μετεχειρίζοντο κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας οἱ γείτονές μας οὐς θέλομεν νὰ ἐκπολιτίσωμεν ἡμεῖς οἱ κοσμοπολίται.

ΚΡΑΣΙ—ΨΗΦΟΙ

Σὰν κόκκιναις μοῦ φαίνονται ἡ κλασικαῖς σας μούραις, ἀλλὰ γιατί παρακαλῶ, ἡ τόση κοκκινάδα; μὴν ντρέπεσθε ἀληθινὰ γιὰ ὅλαις τῆς μουντζούραις, ὅπου καταμασκάρεψαν τὴ φίλη μας Ἑλλάδα; Ἄν γιὰ τοῦ ἔθνους τὴ ντροπὴ καθένας κοκκινίξῃ, ἀπὸ τὴν κοκκινάδα μας τὸ ἔθνος ἄς ἐλπίζῃ.

Ἀλλὰ ἐγὼ, ἀγαπητοί, αὐταῖς ἡ κοκκινάδες νομίζω πῶς σὰς ἔρχονται ἀπὸ τὸ ρεψινάτο, ποῦ τώρα τώρα πίνετε μὲ τόσοις φαφλατάδες, ὅπου ζητοῦν τὸν ψῆφόν σας καὶ τρέχουν ἄνω κάτω.

ὦ! ναί, Ρωμηοί μου, τοῦ κρασιοῦ μονάχα ἡ φωτιά σας κοκκινίζει μάγουλα καὶ μύταις καὶ αὐτιά.

Ποτὲ νὰ κοκκινίσουμε λιγάκι δὲν μπορούμε ἡμεῖς οἱ περιούσιοι πολῖται τοῦ Κυρίου, ἂν μιὰ ὁκὰ τοῦλάχιστον γερὸ κρασί δὲν πιούμε, καὶ μὲ παράδες μάλιστα ἐνὸς ὑποψηφίου.

Ἐδῶ καθεὶς τὸν ψῆφον τοῦ τὸν δίνει μεθυσμένος, γι' αὐτὸ προκόβει καὶ ἡ βουλή, προκόβει καὶ τὸ γένος.

Κρασί καὶ ἅγιος ὁ θεός. Ἄς μὲ τοῦ κρασιοῦ τὴ ζάλη καὶ τώρα ἂν ψηφίσουμε θὰ δοῦμε προκοπὴ, ψηλαῖς θὰ μᾶς κατέβουνε ιδέαις ὅτὸ κεφάλι, καὶ ὅλα θὰ πᾶνε μιὰ χαρὰ, ἂν γίνουμε στουπί.

Παντοῦ κρασί, μεθύσετε καὶ γι' ἄλλα μὴ σὰς μέλει, καὶ ἴσως ἡμεῖς τὴ δόξα μας τὴν ἔβροῦμε ὅτὸ βαρέλι.

ὦ! εἶναι πρέλ्ला νὰ μεθᾶ, καὶ ἅπάνω ὅτὰ οὐράνια νὰ βλέπῃς ἄλλους οὐρανούς με τρίδιπλο φεγγάρι. Τὴν ἐντροπὴ σου νὰ θάρρῃς γιὰ δόξα μὲ στεφάνια, καὶ ὁ κόσμος νὰ κατακυλᾶ ἔμπρός σου σὰν πιθάρι. Νὰ μὴ θυμᾶσαι τίποτα, πολέμους ἢ εἰρήνη καὶ ψῆφον σ' ὅποιον σὲ μεθᾶ τὸ χέρι σου νὰ δίνη.

Ρίξτε ψήφους, ρίξτε, μὰ ψήφους μεθυσμένους, ὅτὴν κάλπη μὴ σιμῶσετε, Ρωμηοί μου, νηστικοί, Κρασί γιὰ ὅλα τὰ χρυσᾶ ὄνειρατα τοῦ γένους, κρασί καὶ γιὰ τὸν ψῆφόν μας καὶ τὴν πολιτικὴν. Κι' ἐγὼ μαζί σας ἀδερφοί θὰ πῶ καὶ θὰ μεθύσω, καὶ ὅλους σας καὶ ὅλαις σας καὶ ἑμένα θὰ ψηφίσω.

Τόκα λοιπὸν, μὰ κάμποσοι, νομίζω σὰν μεθοῦνε, μέσα ὅτὸν οἶτρο τοῦ κρασιοῦ τὰ βάσανά τους λένε, κάμποσοι σὰν θεότρελλοι ἀδιάκοπα γελοῦνε, καὶ ἄλλοι σὰν μωρὰ παιδιὰ ἐπὶ τὴν καρδιά τους κλαῖνε. Καὶ ἐγὼ εἰς τὸ μεθύσι μου τρελλὰ τραγοῦδιὰ λέω, καὶ ἀπὸ καρδιᾶς μου ἔρχεται τὰ χάλι σας νὰ κλαίω.

Souris.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Φίλε Μὴ Χάνεσαι,

Θὰ συμφωνήσῃς βέβαια ὅτι τὸ ἀριστούργημα τῶν δημοσιευθέντων προγραμμάτων εἶναι τὸ τοῦ κ. Κεχαγιᾶ, ἂν θέλῃς δ' ἐν μέρει καὶ τὸ τοῦ κ. Ρενιέρη.

— Ἀρχαὶ αὐτοῦ : Ὁ νεκρωτισμός.